

Karen J. Klint (S):

Vi står med et tekstmæssigt omfangsrigt lovforslag, hvor 12 hjørner i folkekirkens struktur rettes noget – nogle synes for meget, andre synes for lidt.

Forarbejdet synes meget grundigt. Der har været dialogmøder over det ganske land, og meget har været rundsendt til kommentering. Men ser vi på de arbejdsgrupper, der har været nedsat, har der i hvert fald været en vis overvægt af nogle faggrupper og en vis undervægt af dem, der er medlemmer, altså af lægfolket.

Jeg har alligevel, selv om det har været så grundig forberedt, min tvivl om, hvorvidt vi i eftertiden vil få stor ros for de ændringer, vi står med i dag, for hvor store er de egentlig? Er der reelt tale om mere magt til kirkens folkevalgte ledelse, f.eks. menighedsrådene? Er der tale om stor forenkling og decentralisering? Og bliver strukturen ret meget mere gennemskuelig for alle os, som ikke ligefrem synes, at den er så gennemskuelig i dag? Flyttes magten nedad i systemet, altså lidt væk fra ministerens bord, eller flytter man mere rundt på den magt, der i forvejen ligger ude i det kirkelige landskab? Ser vi på svarandelen fra menighedsrådene, er den jo mindre end lav, for vi har omkring 2.000 sogne, og kun omkring 100 har svaret.

Jeg vil lige kommentere de enkelte forslag lidt hurtigt, for jeg synes faktisk, at de alligevel fortjener at blive synliggjort, også for andre, som følger med i forhandlingerne herinde.

Der er forslag 1 om bedre muligheder for samarbejde i sognene. Vi synes da, det er dejligt, at der nu ikke skal søges om dispensation i ministeriet, men de får alligevel et administrativt bøvvl ved, at der skal laves en vedtægt. Så hvor mange vil opleve det som en forenkling? Det kan vi se ude i fremtiden.

Så er der forslag 2 om, at kirkefunktionærerne skal have provstiet som ansættelsesområde. Det synes jeg også kunne lyde som en god ting, og mange af svarerne er også glade for det, dog ikke så meget dem, det handler om, for de er ikke så glade for det.

Så er der det med provstesynet, som også den forrige taler var inde på. Jeg synes, det er helt fint, at det provstesyn bliver ændret til hvert 4. år, og så også at provsten gør lidt mere personligt ud af det, for når en provst kun kommer på syn hvert 4. år, kan man i hvert fald ikke påstå, at der er ret meget social kontakt i det. Derfor er det vigtigt, at provsten får et andet samarbejde med menighedsrådet og med flere, for det

er jo vigtigt, at provsten har en dialog med de sogne, han eller hun skal føre tilsyn med.

Så er det også o.k. i forslag 4 at lette provsten for nogle af de administrative opgaver, men igen: Det flytter ikke rigtig rundt på decentralisering eller forenkling – jo, lidt på forenkling, men ikke på magten.

Så er der forslagene 5, 6 og 7 om budgetsamråd. Det skulle jo gerne give mere fleksibilitet i tingene fremover, også at det godt må være lidt forskelligt fra provsti til provsti. Så grundlæggende er jeg faktisk enig i, at måden, budgetsamrådene kan være på fremover, er god nok. Men er det strengt taget noget, vi i Folketinget bør lovgive om i så stor en detaljeringsgrad, som vi gør her?

KI. 17.55

Sikrer vi en fornuftig balance mellem store og små sogne? Det er der noget kritik af. Er stemmewægten god nok? Det må være noget af det, som vi kommer til at drøfte, når vi nu skal lovgive om det.

Så er der også det langsigtede budgetoverslag. Der er også lidt om rammebudgettering, men alligevel skal man have detaljerne med. Så der er stadig væk nogle gode hensigter, men har vi ramt den helt rigtige detaljeringsgrad på det?

Så er der det med størrelserne på provstiudvalg. Der kan jeg undre mig over, at det er Folketinget, der skal bestemme, hvor mange personer der skal sidde i sådan et provstiudvalg. Jeg synes faktisk, der havde været mere politik i, at det var Folketinget, der drøftede grænserne i provstierne. Men det har Hendes Majestæt Dronningen jo klaret for os, for der kunne man nøjes med en kongelig resolution. Så det mest politiske i opfølgningen på kommunalreformen har været Hendes Majestæt Dronningens gebet, og så tager vi andre de andre hjørner.

Vi siger også o.k. til, at stiftsudvalget vedrørende økonomi overtager nogle af de ansvarsområder, som stiftsøvrigheden har i dag.

Jeg ville jo gerne have været af med hele stiftsøvrigheden. Jeg kan forstå, at det kan vi ikke komme i denne omgang. Jeg synes faktisk, det er lidt kryptisk, at vi stadig væk har de regionale statsforfatninger ind over folkekirken, også set i forhold til at det er det juridiske tilsyn, der bliver vægtet her i lovforslaget. Men kigger vi ud i fremtiden, er der faktisk ikke krav om, at de nye direktører skal have en juridisk uddannelse. Så vi får måske en ny udfordring om føje tid, når vi ser på den alder, nogle af dem har.